Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo horrorem illusionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

Primum eſt ex parte ꝛc̃.

Juuenilis q̃dē etas mlt̃ꝫ eſſe ſolet ꝑditio
nis occaſio. Eccĩes.xj. Adoleſcētia ꝛ volu
ptas vana ſunt. Sed btã Agnes ſicˀ dt̃ be
atus Amb. corpe q̃dē iuuēcula erat: ſꝫ aĩo
cana. Studuit q̃ppe h̃ adiplere qḋ ſapiēs
dt̃ Eccĩes.xij. Memēto creatoris tui i di
ebus iuuētutꝫ tue. Jtē etiã corpalis pul
critudo iuuēculas aliq̃n trahit in ruinam.
Prouer.xxxj. Fallax grã ꝛ vana pulcritu
do. Sed hanc pulcritudinē beata Agnes
carnis maceratione tēꝑauit. Gal̃.v. Qui
chr̃i ſunt carnem ſuã crucifixerũt cũ vic ij
ꝛ cõcupiſcentijs.

Secundũ impedimētũ eſt

ex ꝑte ꝓmiſſiõis tpalis. Et h̃ eſt ꝓmiſſoꝝ
multitudo cũ ꝓmittētis nobilitate. Sicut
em̃ dt̃ Amb. Dũ a ſcholis Agnes reuer
tit̃: a p̃fecti vrbis filio adamat̃. Cuiꝰ parē
tes dũ reqſiſſet: cepit offerre plĩma ꝛ pul
criora ꝓmittere. Deniq꜡ ſecũ detulerat p̃
cioſiſſima ornamēta q̃ a btã Agnete velu
ti q̃dã ſtercora ſunt recuſata. Vñ factũ eſt
vt iuuenis ille maiori purgeret̃ ſtimlõ at
q꜡ oẽs diuitias repromiſit ſi ↄiũctiõi eius
ↄſenſũ nõ negaret. Btã igit̃ agnes tale iu
ueni fert̃ dediſſe rñſum. Diſcede a me fo
mes pcti: nutrimtũ facinoris: pabulũ mor
tis. Diſcede a me / q꜡ iã ab alio amatore p̃
uēta ſum q̃ mihi ſatꝫ meliora obtulit orna
menta: anulo fidei ſue ſubarrauit: longe te
nobilior ꝛ genere ꝛ dignitate ꝛc̃. Vide le
gendã. Oĩa igit̃ tpalia atq꜡ carnalẽ filij p̃
fecti nobilitatē ꝓpt̃ amorē chr̃i contēpſit.
Phil̃.iij. Oĩa arbitror vt ſtercora vt chri
ſtũ lucrifa. Nihil ꝓrſus curauit p̃fecti no
bilitatē: ſciēs q̃m dt̃ Hiero. Sola ē apud
deũ nobilitas: ꝟtutibꝫ eſſe clarꝝ.

Tertiũ impedimētũ eſt ex

parte cõminatiõis penal̃. Et h̃ eſt penarũ
amaritudo cũ cõminantꝫ autoritate. Hoc
em̃ interdũ ſolet īducere aĩos puellaꝝ ad
cõſenſum. Dañ.xiij. Sic faciebatꝫ filiabꝫ
iſrl̃: ꝛ ille timētes loq̃bant̃ vob. Sed nul
latenꝰ ꝑ hoc flecti potuit animꝰ btē agne
tis. Aſſeruit eñ ſe nullo pacto ꝑoris ſpõſi
federa violare. Cũq꜡ q̃dam ex paraſitꝫ p̃
fecti diceret hãc chr̃ianã eſſe ab infantia ꝛ
ita magicis artibꝫ occupatã vt dicat chr̃m
ſpõſum ſuũ eſſe. Audiēs hec p̃fectus: miſ
ſa appitione iuſſit ſibi beatã agnetē p̃ſen
tari: et iteꝝ atq꜡ iteꝝ repetēs: cepit replica
re de iuuenis amore ſermonē q̃ amore cõ
co ſic anguſtiabat̃ vt lecto ꝓſtratus iaceret
Cũq꜡ oĩs ſermo eiꝰ caſſo labore deſideret
cepit eam duris cõminatiõibꝫ terrere Sꝫ
virgo ſctã in ſctõ ſuo ꝓpoſito perſeuerauit
imobilis. Luc̃.xij. Ne terreami ab his q̃
occidunt corpus ꝛc̃.

Secũda eſt dignitas ꝟtuoſe pote
ſtatꝫ. Jpſa em̃ veſtis nuptialis q̃
charitas eſt nõ ſolũ veſtis condi
tionē habet: ſed ꝛ armatura eſt. Eph̃.vj.
Induite vos armaturã dei. Jpſa em̃ cha
ritas eſt que fortificat ꝛ cõſolidat animã.
Cant̃.vi. Fortis eſt vt mors dilectio. Et
Augꝰ. dicit in li. de moribꝫ eccl̃ie: q꜡ forti
tudo eſt amor facile omnia tolerãs ꝓpter
id quod amat̃. Et poeta Virgiliꝰ. Omnia
vincit amor. qḋ etſi de amore inordinato
dicit̃: multo tñ veriꝰ dici põt de ordinato
charitatꝫ amore: et p̄cipue de ipſo amore
dei. Hiero. Amantibꝫ deũ nihil durũ: ni
hil difficile. Btã itaq꜡ Agnes veſte cha
ritatꝫ nedũ induta: ſed ꝛ armata atq꜡ mi
rabiliter fortificata / vicit precipue tria ſa
tis difficilia.

¶ Primo horrorem illuſionis.
¶ Secundo ardorem combuſtionis.
¶ Tertio terrorem occiſionis.

Primo vicit horrorē illu

ſionis. Juſſit aũt p̃fectus eam illudi p̄ci
pue tripliciter. ¶ Primo in corporis denu
datione. Juſſit em̃ eam nudam per ciuita
tē duci. Huic aũt confuſioni obuiauit do
minus per capilloꝝ denſitatē qui eam in
duerunt. ¶ Secũdo in ꝓſtibuli ſeu lupa
naris incluſione. Fecit em̃ eã in proſtibu
lo includi et ibi ſine veſtimēto reliqui ſed
angeli veſtem ſibi candidã parauerunt et
imenſa claritate circũfulſerunt. Sap̃.xviij.
Sanctis tuis maxia lux. ¶ Tertio in tur
pi expoſitione. Fecit em̃ eam omnibꝫ ex
poni. ſed diuina virtute oẽs ingredientes
viſo lumine ꝑterriti cõuertebant̃. j. Reg.
x. Inſiliet in te ſpũs dñi ꝛ mutaberꝫ i vi
rũ alterꝝ. Cũ aũt filius p̃fecti vellet eã ibi
illudere vt quem noluerat habere mari
tũ / h̃ret amaſiũ: diuina ꝑmittēte iuſticia / de

mon ipm ſuffocauit. Un̄ pfecto dicit beata agnes. Ille cuiꝰ voluntatē volebat pficere prātem in euꝫ accepit: ⁊ occidit/ demones ꝙppe ſunt iuſticiarij dei: q̄ etſi a ſeipis hn̄t voluntatē malā: a deo tn̄ iuſtā accipiūt poteſtatē. j. Re. xviij. Spūs dn̄i malꝰ inſilijt in ſaul. Eſt em̄ malus ꝓpter iniquā voluntatem: ſed eſt ſpūs dn̄i quo ad ſibi datam poteſtatem.

Scd̄o vicit ardorē combuſtionis.

Vicarius em̄ pfecti noīe aſpaſius fecit eā in ignē copioſum iactari: ſed diuia gr̄a refrigeriū ſibi dedit. Ecci. lj. In medio ignis nō ſū eſtuata. Flāma aūt i duas ptes diuiſa ſeditioſum ꝓplm exurebat.

Tertio vicit terrorē occiſionis.

Fecit em̄ pdictus vicariꝰ eā in gutture gladio feriri qd̄ ipa cū oī patientia ſuſtinuit. ſicq3 celeſtē palmā adq̄ſiuit: paſſa tpe Conſtātini magni q̄ cepit anno dn̄i. cccix. Ptꝫ itaq3 quō btā agnes armis charitatꝫ armata victorioſa ſemꝑ int̄ tormenta permanſit. Idō nūc in celis cū chr̄o regnat glorioſa. Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū i throno meo: ſic̄ ⁊ ego vici ⁊c̄. Eo aūt glioſior apparet eiꝰ victoria q̄ i teneriori etate/ ſic ꝯſtanter triumphauit. Erat ei dum paſſa ē etatis tredecim annoꝝ tm̄. Idō de ipa dic̄ Amb. li. de virginibꝫ. Stupere vniuerſi ꝙ iā diuinitatꝫ teſtis extiterit q̄ adhuc arbitra ſui ꝑ etate eē nō poſſet. Fecit deniq3 vt ei de deo crederet̄ cui de hoīe adhuc non credebat̄. qꝛ qd̄ vltra naturā eſt h̄ de auctore nature eſt. Nouum martyrij genꝰ: nondū idonea pene ⁊ iā matura victorie. Hec Amb.

Tertia eſt dignitas glioſe claritatꝫ. j. Re. ij. Quicūq3 honorificauerit me glorificabo eū dic̄ dn̄s. Glīficauit aūt dn̄s beatā agnetē ⁊ clarere eam fecit tripliciter.

Primo prudentia verboꝝ.
Scd̄o ſetimonia factoꝝ.
Tertio euidētia miraculoꝝ.

Primo prudētia verborū

vt ptꝫ in rn̄ſionibꝫ ſuis ad pfectū ⁊ filium eiꝰ. Vide legendā. Prouer. xvij. In facie prudentis lucet ſapia.

Scd̄o ſetimonia factorꝫ

Prouer. vl. Non extinguet̄ in nocte lucerna eiꝰ. Judith. xv. Tu glia hierl'm: tu leticia iſrl': tu honorificentia ꝓpli eo ꝙ caſtitatem amaueris.

Tertio claruit euidentia

miraculoꝝ. Ps̄. Illuxerunt coruſcationes tue orbiterre. Filiū em̄ pfecti a diabolo ſuffocatū orone ſua ſuſcitauit: ⁊ ſuſcitatꝰ publice chr̄m pdicauit. Prefectus aūt viſo tāto miraculo eā liberare voluit ſed pſcriptionē metuēs vicariū dereliq̄t ⁊ triſtꝫ abſceſſit. Itē octaua die mortis ſue parentibꝫ ſuis iuxta tumulū eiꝰ vigilantibus apparuit chorus ꝟginū fulgentiū int̄ q̄s erat beata agnes: ⁊ a dextrꝫ eiꝰ agnꝰ niue candidior dicēs. Congaudete mecū qꝛ cū his oībꝫ lucidas ſedes accepi. Conſtantia aūt ꝟgo filia Conſtātini lepra grauiſſima laborans ad tumulū eiꝰ veniens ⁊ orans obdormiuit. viditq3 beatā agnetē dicentē ſibi. Conſtantia/ ſi in chr̄m crediderꝫ: ꝯtinuo liberaberis. Euigilās aūt iuenit ſe ſanatā. Que baptiſmū recipiēs ſup corpꝰ ſctē agnetꝫ baſilicā fecit: ⁊ ibi in ꝟginitate degēs: mltas exēplo ſuo ibidem ꝟgines aggregauit. Ex dictis itaq3 ptꝫ q̄m btā agnes veſte nuptiali ornata ꝟgo fuit ſapientiſſima ſemꝑq3 pata. Idō cū ſponſo chr̄o introiuit ad celeſtes nuptias. Rogemꝰ igit̄ hāc ſacratiſſimā ꝟginē vt eiꝰ meritꝫ ⁊ pcibꝫ veſte nuptiali ſp inueniamur induti ⁊ ad celeſte regnū ſemꝑ introire pati: Amen.

De btō Vincentio martyre. Sermo.

Exuit vincēs

vt vinceret. Apoc. vj. Vincentiꝰ a vincēdo dr̄ q̄ſi vincēs incendia: vl' victoriā tenēs. Ex ꝟtute nāq3 fidei vicit mūdū ⁊ oīa q̄ in mūdo ſunt. j. Jo. vl. Hec ē victoria q̄ vicit mūdū fides nr̄a. Et Heb. xj. Scti ꝑ fidē vicerūt regna. Ideirco tā ꝓpt̄ nois ꝯueniētiā q̄ꝫ ꝓpt̄ victorie excellentiā d̄ q̄ dare deo dicturi ſumꝰ. Recte d̄ btō vincentio ſumūt̄ ad pn̄s ꝟba ꝓpoſita: vicꝫ Exuit vincēs vt vinceret. Exuit inquā ab oī iordinato ⁊ carnali affectu ad ſtadiū ſpūalis certamis vincens ſeip̄m vt vinceret mundū. Vicit aūt btūs vincentiꝰ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN